

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 20. december 2016 af Østre Landsrets 15. afdeling
(landsdommerne Norman E. Cleaver, Joachim Kromann og Marie Tullin (kst.) med
domsmænd).

15. afd. nr. S-1750-16:

Anklagemyndigheden

mod

T2

Født januar 1978

(advokat Peter Frandsen, besk.)

Frederiksberg Rets dom af 9. juni 2016 (2823/2016) er anket af T2
med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisre-
sultat samt skærpelse.

F2 har som for byretten nedlagt påstand om godtgørelse for svie og smerte
med 30.000 kr. og tort med 30.000 kr.

F1 har som for byretten nedlagt påstand om godtgørelse for svie og smerte
med 25.000 kr. og tort med 25.000 kr.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og -opgørelsen.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen afspillet videoafhøringer af 18. november 2015 og 15. januar 2016 af F2 og videoafhøringer af 18. november og 16. december 2015 af F1.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte. Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet V3.

Tiltalte T2 har forklaret blandt andet, at F2 ikke er særligt socialt anlagt. Der var hele tiden problemer med F2 i skolen, og de indkaldtes til talrige møder. F2 kom i selskab med nogle rumænere, og hun gjorde, som de sagde, herunder har F2 ifølge F1 begået butikstyveri. Hun sagde i den anledning til F2, at hun ikke måtte stjæle, og de blev enige om, at hun kunne begynde som avisbud. F1 fortalte hende også, at F2 havde taget kontakt til ældre mænd over internettet. Hun tog derfor F2's mobiltelefon og tjekkede den. Hun indledte en korrespondance med den pågældende mand. Han bad hende tage sit tøj af. Hun talte med F2 herom. F2 blev vred, når tiltalte tjekkede hendes telefon.

F2 har konstrueret alle episoderne i sagen og fortalt F1, hvad han skal sige. Det er, fordi børnene har det dårligt. Børnene slås indbyrdes, når hun ikke er hjemme. Hun kan ikke forklare, hvorfor børnene har mange mærker på kroppen. Hun ved ikke, om deres far har slået dem.

Hun gemte ikke sin yngste datter for kommunen. Til mødet med kommunen deltog indledningsvis ikke en tolk. Hun var stresset og chokeret og kunne kun koncentrere sig om, at hendes datter var syg. Hun har aldrig meddelt samtykke til, at hendes børn kunne fjernes. Hun forstod ikke, at kommunen ønskede børnene udleveret med henblik på tvangsfjernelse af dem.

Vidnet V3 har forklaret, at hun arbejder i Kommune. Hun er sagsbehandler for tiltaltes tre yngste børn. F3 er frivilligt netværksanbragt hos en veninde til tiltalte. F2 og F1 er tvangsanbragt på forskellige behandlingshjem.

Medtiltalte T1 og vidnerne V1 og V2's forklaringer for byretten er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Landsrettens begrundelse og resultat

Forhold 1

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig som fastslået i den indankede dom. Det tiltrædes, at forholdet er henført under straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 2

5 voterende udtaler:

Tiltaltes forklaring for landsretten om, at hun ikke havde forstået, at kommunen ønskede F3 udleveret, må tilsidesættes som utroværdig. Landsretten tiltræder herefter af de grunde, der er anført i dommen, at tiltalte er skyldig i den rejste tiltale.

1 voterende udtaler:

Det lægges efter tiltaltes og vidnet V1's forklaringer til grund, at der under det første møde mellem forældrene og repræsentanter fra Kommune var betydelige sprogvanskeligheder. Herefter, og da hverken socialfaglig koordinator X2 eller socialfaglig konsulent X3, der deltog i det andet møde med forældrene, og hvorunder tiltalte angiveligt skulle have udtalt, at hun ikke ville udlevere F3, ikke har afgivet vidneforklaring under sagen, findes det betænkeligt at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at hun ikke havde forstået, at kommunen ønskede F3 udleveret. Jeg stemmer derfor for at frifinde tiltalte i forhold 2.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Efter karakteren af den udøvede vold og den lange periode, hvorunder volden har fundet sted, forhøjes straffen til fængsel i 10 måneder.

Det tiltrædes, at der ikke er grundlag for at gøre straffen helt eller delvis betinget.

Af de grunde, byretten har anført, tiltrædes det, at tiltalte er udvist betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

De juridiske dommere tiltræder byrettens bestemmelse om, at F2 og F1's krav på godtgørelse for svie og smerte samt tort er henvist til behandling ved Erstatningsnævnet eller civilt søgsmål.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T2 stadfæstes med den ændring, at straffen forhøjes til fængsel i 10 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 21-12-2016

Susanne Kristiansen
souschef

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 9. juni 2016

Rettens nr. 2823/2016
Politiets nr. 0100-73241-01437-15

Anklagemyndigheden
mod
T1
Født november 1967

og
T2
Født januar 1978

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 18. marts 2016.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1.

begge

legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling jf. straffelovens § 245, stk. 1, og ulovlig tvang i medfør af § 260, stk. 1, nr. 1, for så vidt angår T2

ved gennem en årrække fra i hvert fald omkring 2010 til 2015 på adresserne i og i , i forening og efter fælles forståelse, at have udsat deres børn F1 , født den 2004, og F2 , født den 2002, for vold,

- idet T2 gennem hele perioden flere gange om ugen slog F2 og F1 , herunder nev F2 og slog F1 med knyttet hånd og tildelte begge børnene lussinger og slog dem med ledninger til mobiltelefonopladere og bæltter (både under anvendelse af enden med spænde og uden spænde), og i september eller oktober 2015 slog F1 med en ledning til en mobiltelefonoplader på maven, så det blødte,
- idet T1 igennem hele perioden slog F1 , herunder med bæltter (både

under anvendelse af enden med spænde og uden spænde) og ledninger til mobiltelefonopladere på kroppen og i ansigtet,

- idet T1 i den tidlige del af perioden også slog F2,
- idet T2 flere gange tog kvælertag på F2, så hun fik vejrtrækningsbesvær,
- idet T2 på et tidspunkt strammede en mobiltelefonledning om halsen på F1, indtil ledningen knækkede,
- idet T2 den 20. juni 2014 kastede en sparegris mod F2's hoved, så hun fik et ar over venstre øjenbryn,
- idet T2 på et tidspunkt satte sig overskrævs på F2 og tog kvælertag på hende og holdt en dyne fast over hendes ansigt, så vejrtrækningen blev besværet, indtil medtiltalte T1 afbrød hende,
- idet T2 omkring september eller oktober 2015 slog F2 på armen med den flade side af en kniv, så det begyndte at bløde,
- idet T2 på et tidspunkt slog F1 med den flade side af en kniv på lårene,
- idet T2 på et tidspunkt kastede en stol efter F1,
- idet T2 på et tidspunkt bed F2 i venstre arm,
- idet T2 på et tidspunkt bandt F1 fast til en sengestolpe på en køjeseng med en snor om halsen, hvor han var bundet fast i opretstående stilling i 20-30 minutter, hvor han havde vejrtrækningsbesvær,
- idet T2 sagde til F1, at han skulle holde vejret, og at hun ellers ville slå ham, og
- idet T2 flere gange prikkede F1 på armen eller låret med en stor kniv, så det begyndte at bløde.

2.

begge

overtrædelse af servicelovens § 156, jf. § 58 stk. 1, nr. 1 og 2, jf. § 75,

ved fra den 18. november 2015 kl. 15.03 til den 20. november 2015, at have holdt deres datter F3, født den 2013, skjult for Kommune og politiet, selv om formanden for Børn- og Ungeudvalget i Kommune den 17. november 2015 kl. 18.35 havde truffet beslutning om, at F3 skulle anbringes uden for hjemmet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 32, udvises med indrejseforbud i et af retten nærmere fastsat tidsrum.

De tiltalte har nægtet sig skyldige og nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

De tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Den beskikkede bistandsadvokat har under sagen nedlagt påstand om, at de tiltalte, i det omfang de findes skyldige i den rejste tiltale, tilpligtes hver for sig, subsidiært solidarisk at betale godtgørelse til F2 og F1. Godtgørelsen er krævet forrentet efter erstatningslovens § 16.

For så vidt angår F2 er der nedlagt påstand om godtgørelse for svie og smerte, jf. erstatningsansvarslovens § 3, med kr. 30.000 og godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, og 3, med kr. 30.000.

For så vidt angår F1 er der nedlagt påstand om godtgørelse for svie og smerte, jf. erstatningsansvarslovens § 3, med kr. 25.000 og godtgørelse for tort, jf. erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, og 3, med kr. 25.000.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravenes størrelse.

Forklaringer.

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnerne V1 og V2.

Tiltalte T1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

".....at han er far til F2 og F1. Det er korrekt, at han blev skilt fra T2 for cirka 6 år siden. De har efterfølgende forsøgt at genoptage samlivet utallige gange. De har fortsat fælles forældremyndighed over børnene. Siden de blev skilt, har tiltalte boet på herberget på . Han er tit hjemme og besøge sin familie - næsten hver anden dag. Det er lidt forskelligt, hvor lang tid han bliver i hjemmet under sine besøg. Nogle gange overnatter han der. Det sker eksempelvis, når børnene er syge. Han mødes også med børnene andre steder end i hjemmet. Der sker ligeledes, at han er sammen med både børnene og T2 uden for hjemmet.

Tiltalte har aldrig slået hverken F1 eller F2. Børnene har sloges indbyrdes, og det ved kommunen også. Når det sker, forsøger han at skille dem fra hinanden. Tiltalte har aldrig set T2 slå børnene. Hun straffer dem ved at tage telefoner eller legetøj fra dem. F2 begynder at græde, når T2 tager hendes telefon. Tiltalte har spurgt hende, hvorfor hun dog græder over det, og så svarer F2, at det for hende er det samme, som at blive slået.

F2 har haft to veninder fra henholdsvis Rumænien og Albanien. Disse to veninder stjæler og er dårligt selskab.

Det er, F2 har oven over øjet, stammer fra en episode, hvor T2 ringede til ham og fortalte, at F2 var faldet, hvorefter de sammen tog afsted til skadestuen. Foreholdt afhøringsrapport af 8. december 2015, sagens bilag 13-1, side 2, nederst, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han har forklaret således til politiet. Han troede, at det var en reol, der var væltet ned over F2. Han koncentrerede sig ikke så meget om, hvad der var sket med F2. Han koncentrerede sig mest om at få hende på skadestuen. Da han blev afhørt af politiet, var der ingen tolk til stede. Han var også meget nervøs, så han anede ikke, hvad han sagde.

Han har aldrig slået F2 med et bælte. Han og F2 elsker hinanden.

F1 er ikke blevet slået med en mobiloplader. Han slår sig nogle gange på legepladsen og får i disse forbindelser nogle skrammer. Han og T2 slår ikke deres børn. De er normale mennesker.

Adspurgt af sin forsvarer forklarede tiltalte, at T2 er stærk, men hun lider voldsomt af migræne. T2 straffer som sagt børnene ved at tage deres telefon og computer. Han har flere gange forsøgt at få hende til at lade være med det, da det bare skaber ballade.

T2 har ikke så mange kræfter, så beskyldningen om, at hun skulle have holdt en dyne hen over F2's hoved, passer ikke. F2 er desuden stærkere end T2. Det har ikke fundet sted. Det er noget, F2's veninder har fået hende til at sige, således at de kan komme på børnehjem og gøre, hvad de vil. Hvis han havde overværet vold udspille sig fra T2's side over for børnene, ville han havde grebet ind med det samme."

"...at det er korrekt, at han var til møde på kommunen den 17. november 2015 sammen med T2. Kommunen havde ringet til dem og sagt, at de akut gerne ville tale med dem. Han var på vej hen for at hente F3 i vuggestuen. I vuggestuen fik han dog information om, at han ikke kunne tage F3 med. Der ville komme en sagsbehandler fra kommunen, V1, og hente F3. Tiltalte vidste ikke, hvem V1 var. Personalet tog kontakt til X1, som åbenbart sagde, at tiltalte alligevel gerne måtte tage F3 med. Han kørte hende herefter hen til en veninde, hvorefter han og T2 tog afsted til kommunen.

På kommunen var der ingen tolk til stede, så der var en del sprogvanskeligheder. På kommunen sagde de, at de ville tage F2 og F1. Han og T2 var uforstående herfor, og de spurgte også, hvorfor de var på vej til også at tage den tredje - F3. Det kan godt være, at de spurgte, hvor F3 var, men han og T2 forlod kommunen, da de ikke kunne forstå, hvad der blev sagt. Tiltalte ved ikke, hvordan kommunen fandt ud af, hvor F3 befandt sig."

Tiltalte T2 har til retsbogen afgivet følgende forklare-

ring:

"...at hun er mor til F2 og F1. Hun og T1 blev skilt i 2006. Børnene har boet hos hende. Det er korrekt, at hun har en lille datter på 2 år - F3. I perioden 2010 - 2015 boede hendes store søn på en autistinstitution i _____ og hendes anden store søn boede hjemme.

Tiltalte har aldrig slået sine børn. Hvis hendes børn gør noget, de ikke må, tager hun deres mobiltelefoner fra dem og placerer dem på deres værelser.

T1 kommer med jævne mellemrum i hendes hjem - mindst én gang om ugen. De deltager også altid begge i eksempelvis møder på skolen. T1 er også far til F3 på 2 år. Da tiltalte blev gravid med F3, forsøgte hun og T1 at genoptage samlivet, men det er dog ikke lykkedes. T1 overnatter også nogle gange hos hende. De hjælper hinanden, når børnene er syge.

På et tidspunkt sagde lægerne, at F1 muligvis led af autisme. Kommunen har også vurderet, at han har brug for ekstra hjælp. Han er derfor kommet i en specialklasse. Tiltalte bliver ikke sur på F1, hvis han gør noget, han ikke må.

Der har været en del problemer med F2 - både i skolen og i klubben. Hun er ikke særlig social, så hun har haft svært ved at få kammerater. De har søgt hos kommunen efter ekstra hjælp og støtte til F2. Det er korrekt, at F2 har gået i en specialklasse. Hun blev flyttet fra specialklassen og over i en arabisk skole, fordi de håbede, at det ville hjælpe, men det gjorde det ikke.

Tiltalte har ikke slået sine børn. Det er korrekt, at der har været en del problemer med hendes børn, og hun har søgt hjælp hos kommunen flere gange. Hun har dog ikke modtaget nogen form for hjælp fra kommunen. Hun ser sine børn cirka 2 timer om dagen. Resten af tiden er de enten i skole, i klubben eller andre steder. De ar, hendes børn har, går hun ud fra, stammer fra aktiviteter uden for hjemmet - eksempelvis leg med andre børn. F2 var på et tidspunkt på en tur til Bornholm med skolen. Da hun kom hjem, havde hun en del rifter og skrammer.

Foreholdt at F2 har skader på kroppen, som lægerne vurderer, kan stamme fra et bælte, der findes i tiltaltes hjem, forklarede tiltalte, at det ikke passer. Foreholdt at der er fundet skader på F1, der kan stamme fra en mobiloplader, forklarede tiltalte, at det ikke passer. Hun har ikke slået sine børn. Måske siger de det bare, fordi de er sure over, at hun har taget deres mobiltelefoner.

Vedrørende forhold 2 forklarede tiltalte, at hun den pågældende dag blev kontaktet af en sagsbehandler fra kommunen. F3 var i vuggestue. Først troede hun, at der var sket noget med F1. Sagsbehandleren sagde til til-

talte, at hun skulle komme ind på kommunen til en samtale. T1 hentede herefter F3 i vuggestuen, og F3 kom over til en af hendes veninder.

Omkring kl. 15.30 var hun og T1 til møde på kommunen. Der var ingen tolk til stede, så hun forstod ikke det hele. Sagsbehandlerne sagde, at de ville anbringe deres 3 mindste børn uden for hjemmet. Hun kunne ikke få at vide, hvad baggrunden var for denne beslutning. Tiltalte fortalte, at F3 var hos hendes veninde i _____, men hun ville ikke opgive den præcise adresse, fordi hun ikke kunne få oplyst baggrunden for deres beslutning om at anbringe børnene uden for hjemmet. Der var en del sprogvanskeligheder under mødet. Det er korrekt, at kommunen fandt frem til F3 2 dage efter mødet på kommunen. Det var F2, der gav kommunen den præcise adresse.

Adspurgt af sin forsvarer forklarede tiltalte, at F3 stadig er hos hendes veninde. Der har hun været lige siden, og veninden er blevet godkendt som midlertidig plejer.

Vedrørende forhold 1 på ny forklarede tiltalte, at F2 har fortalt disse ting om vold i hjemmet, fordi hun har fået nogle veninder, som påvirker hende i en dårlig retning. Hun har blandt andet stjålet fra supermarkeder sammen med disse veninder. Det har F1 fortalt hende. Det er korrekt, at F2 har haft kontakt med ældre mænd på nettet. Tiltalte har kontrolleret F2's facebook, og hun har også konfronteret F2 med sin opdagelse. F2 blev sur over, at tiltalte havde snaget i hendes facebook, men hun lovede at stoppe med at kontakte de ældre mænd. I denne forbindelse tog tiltalte også mobiltelefon og computer fra F2 for at straffe hende. Det er helt sikkert hendes veninder, der har fået F2 til at sige disse ting til politiet. Hun har aldrig slået sin datter. F2 har haft en del problemer i skolen og i klubben, hvor hun blandt andet har været oppe at slås med andre børn.

Det er, F2 har oven over øjet, er kommet fra en episode, hvor hun faldt fra en rutschebane. Det har F2 selv fortalt hende. I denne forbindelse tog de på skadestuen.

F1 har nok sagt disse ting, fordi F2 har sagt det. Det er nok noget, de har aftalt indbyrdes. Han gør bare, som sin søster siger. De er, F1 har på kroppen, stammer fra episoder uden for hjemmet. Fald på legepladser eller lignende. Det er korrekt, at F1 engang faldt på sin cykel. I denne forbindelse fik han i hvert fald nogle skrammer og også skader i ryggen.

F2 og F1 var i 2009 i Yemen i 6 måneder. Det var de, fordi tiltalte var syg. De gik i almindelig skole dernede. Så vidt tiltalte ved, blev de ikke slået, mens de opholdt sig i Yemen."

Vidnet, socialrådgiver V1 _____, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...at hun arbejder i [redacted] Kommune i Borgercenter Børn og Unge. [redacted]. I november 2015 afholdt hun en bornesamtale med F2 [redacted]. Der havde tidligere været bekymring for hendes skoleforløb. Forældrene havde valgt, at hun skulle skifte skole. Vidnet skulle derfor afholde en samtale med F2 [redacted] for at følge op på dette skoleskift. Der havde ikke tidligere været mistanke om vold i hjemmet. Under samtalen talte de blandt andet om skoleforhold, fritid, venskaber, sundhed og familieforhold. Til sidst i samtalen spurgte vidnet F2 [redacted], om hun havde andet at sige, hvortil F2 [redacted] svarede, at hun havde en hemmelighed. Først var F2 [redacted] lidt tøvende over for at tale om sin hemmelighed, men til sidst begyndte hun at fortælle, at hendes mor slog hende. Hun fortalte, at det både var med knyttet og med flad hånd. Derefter begyndte hun at tale om konkrete episoder, der var sket i hjemmet - blandt andet at hun var blevet forsøgt kvalt af sin mor. Hun viste med hænderne, hvordan hun blev kvalt. Hun pegede også på et mærke i sit ansigt oven over øjet og fortalte, at hendes mor havde kastet noget efter hende. F2 [redacted] fortalte desuden, at hendes lillebror var blevet forsøgt kvalt med en ledning, som derved knækkede. F2 [redacted] virkede meget troværdig og var meget konkret i sine udtalelser. Selv når vidnet bad hende om at genfortælle den samme episode igen, ændrede hendes forklaring sig ikke. F2 [redacted] fortalte også, at hun havde en ældre bror, som var anbragt uden for hjemmet, fordi han havde fortalt, at deres forældre slog, men ingen havde troet på ham. Det virkede som om, at da først F2 [redacted] var begyndt at tale om emnet omkring vold i hjemmet, talte hun mere og mere åbent og frit omkring det.

Efterfølgende har børnesagsbehandleren, der havde ansvaret for de to yngre søskende, en samtale med F1 [redacted], som fortalte de samme ting som F2 [redacted]. Den efterfølgende tirsdag hentede kommunen F2 [redacted] og F1 [redacted] i skolen, hvorefter der blev truffet afgørelse om, at der var grundlag for at anbringe børnene akut. Forældrene var den 17. eller 18. november 2015 på kommunen til en samtale, men der var en del sprogvanskeligheder mellem forældrene og personalet på kommunen. Forældrene gav i første omgang samtykke til anbringelsen af børnene, men dagen efter trak de samtykket tilbage. Den yngste søster - F3 [redacted] på 2 år - var i vuggestuen den pågældende dag. Kommunen aftalte med personalet i vuggestuen, at de ville komme og afhente hende, men inden da var faren ankommet til vuggestuen. Han ville gerne tage F3 [redacted] med. Personalet ringede derfor til vidnet og fortalte, at faren var kommet. Vidnet sagde, at de bare kunne udlevere F3 [redacted] til faren for ikke at skabe mere postyr. Forældrene havde sagt, at de ville tage F3 [redacted] med til samtalen hos kommunen, men det gjorde de ikke. Vidnet var ikke selv til stede under denne samtale. Vidnet ved derfor ikke, om forældrene blev spurgt til lokaliteten af F3 [redacted].

Det var F2 [redacted], der efter et par dage fortalte kommunen, hvor F3 [redacted] befandt sig. Det kan godt passe, at det var den 20. november 2015. Kommunen afhentede F3 [redacted] på adressen. F3 [redacted] var herefter anbragt på [redacted] i en periode sammen med F2 [redacted] og F1 [redacted]. F3 [redacted] blev herefter netværksan-

bragt hos familiens veninde.

Adspurgt af advokat Peter Christiansen forklarede vidnet, at det er hende, der har udarbejdet notatet, sagens bilag 1-2. Notatet, der ligger i sagen, er alene et uddrag fra samtalen. F2 fortalte under samtalen, at hun var ked af skoleskiftet, da hun savnede sine gamle veninder, men at hun havde fået en del gode veninder i den nye skole. Hun fortalte også, at hun var begyndt at gå i klub. Hun fortalte, at hendes mor slog, når F2 sagde, at hun gerne ville i klub.

Det er korrekt, at F2 i første omgang bad vidnet om at gætte, hvad hendes hemmelighed var. Det var efter vidnets opfattelse et udtryk for nervøsitet. Efter lidt tid sagde F2: "Hvad nu hvis jeg sagde, at jeg bliver slået derhjemme". Notatet blev skrevet samme dag, som børnesamtalen fandt sted.

F2 fortalte, at hendes far ikke slår.

F2 pegede på et tidspunkt på sin ene skulder og fortalte, at hun var blevet slået med at bælte der.

Vidnet har været F2's sagsbehandler og havde den første samtale med F2 den 12. november 2015. Hun havde fået overdraget sagen kort forinden. Vidnet har talt i telefon med tiltalte T2 én gang.

Adspurgt af advokat Peter Frandsen forklarede vidnet, at F2 vist nok sagde, at det var noget tid siden, hun sidst var blevet slået. F2 havde vist svært ved at angive tid - hun har også nogle kognitive vanskeligheder. For vidnet virkede det ikke, som om at det var længe siden, hun sidst var blevet slået. Vidnet var ikke involveret i F1's afhøring.

Adspurgt af advokat Peter Christiansen på ny fortalte vidnet, at der foreligger nogle skoleudtalelser, som beskriver F2's kognitive vanskeligheder. Vidnet havde kun sagen fra november til december 2015. Hun er i dag på barsel.

Foreholdt sagens bilag 4-4, side 4, 5. afsnit, forklarede vidnet, at det ikke er usædvanligt, at F2 har reageret på den måde. Det lyder som en meget naturlig adfærd fra et barn, der har været udsat for vold, og som er blevet anbragt på en institution uden for hjemmet."

Vidnet, V2, har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...at han arbejder på Retsmedicinsk Institut.

Anklageren dokumenterede sagens bilag 16-1, hvortil vidnet forklarede, at han har været med til at udarbejde personundersøgelseserklæringen. Det er

ikke normalt at have så mange ar på kroppen i en alder af 13 år. Når børn falder og slår sig under leg osv., slår de sig typisk på benene og på arme/albuer. F2 havde en del skader på ryggen - og det er ikke sædvanligt. Det samlede billede af F2 var bekymrende. F2 havde et mærke, der lignede et bidemærke. På grund af lokaliteten af mærket, kunne man udelukke, at hun selv havde bidt sig. Grundet F2's alder kunne man næsten også udelukke muligheden for, at hun var blevet bidt af nogle andre børnovre i skolen. Vidnet kan desværre ikke angive, hvor gammelt bidemærket var. Nogle af F2's læsioner må have blødt, og andre har ikke blødt. Læsionen på halsen var ret voldsom. F2 sagde, at det stammede fra hendes tørklæde, men efter vidnets opfattelse oversteg skaden niveauet for, hvad man kan forvente på grund af ombinding af et tørklæde. Læsionen kunne godt stamme fra noget, der var blevet strammet rundt om F2's hals. Vidnet har aldrig set sådan skade på andre kvinder på grund af tørklæde.

Anklageren dokumenterede sagens bilag 16-1-1, hvortil vidnet forklarede, at hvis man bliver slået hurtigt og hårdt med en aflang genstand, dannes der mærker hele vejen rundt, idet blodkar springer. I F2's tilfælde kunne man se to streger og en afrunding for enden. Vidnet blev i forbindelse med sine undersøgelser forevist nogle bæltter, og slag med det ene bælte kunne meget vel have medført de ar, der var påvist under de 3 læsioner.

Vidnet fremviste de bæltter, der var blevet overleveret til Retsmedicinsk Institut.

Adspurgt af advokat Peter Frandsen forklarede vidnet, at hvis det pågældende bælte var blevet foldet på midten inden slaget, ville mærket have set anderledes ud.

Advokat Peter Christiansen foreviste vidnet fotos, sagens bilag 16-1-2, hvortil forklarede vidnet, at foto 1, 3 og 4 viser mærker efter slag med bælte. Foto 3 og 4 viser henholdsvis højre og venstre lår. Der er efter vidnets opfattelse mærker efter ét slag på hvert lår.

Vidnet har foretaget mange af denne slags undersøgelser på børn. Vidnet udspørger aldrig barnet om handlingsforløbet. Han indleder dog med at spørge, om barnet føler sig sund og rask, og om det indtager nogle former for medicin, og om det nogensinde har været på hospitalet. Derudover spørger han ind til de forskellige mærker, eksempelvis ved at spørge: "Hvad er der sket her?". F2 kom med spontane udtalelser til de forskellige mærker på sin krop under undersøgelsen.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at læsion 20 kunne stamme fra et bidemærke. Det kunne også stamme fra et slag med en ledning. Det ville afsætte samme mærke.

Advokat Peter Christiansen foreviste vidnet på ny foto 2, hvortil vidnet for-

klarede, at han blot har angivet, hvordan mærket kan være opstået. Der kunne godt have stået, at det udover fra et bid, også kunne stamme fra et slag med ledning, hvis ledningen var foldet sammen.

Anklageren dokumenterede sagens bilag 17-1, hvortil vidnet forklarede, at der igen i dette tilfælde var klart flere ar og mærker, end hvad man kan forvente på en 11-årig drengs krop. Den såkaldte "pattern injury" kunne stamme fra et slag med den sammenfoldede ende af en ledning. Læsion 15 - det eventuelle bidemærke - kunne også stamme fra ét eller to slag med en ledning. Det kan ikke fuldstændig udelukkes, at man får et halvrundet ar ved at falde på en cykel, men det ville være usædvanligt.

Det er ikke usædvanligt, at selv personer, der har været udsat for meget grov vold, ikke efterfølgende har ar på kroppen. Det kræver, at der har været gået hul på huden.

Anklageren dokumenterede sagens bilag 17-1-1 og 17-1-2.

Adspurgt af advokat Peter Frandsen forklarede vidnet, at hvis man bliver prikket med en kniv, vil det medføre et sår og derefter et ar, men det kan nogle gange hele så fint, at man efter noget tid ikke kan se det. Hvis man alene er blevet prikket med spidsen af en kniv, vil det nok ikke efterfølgende kunne ses."

Oplysningerne i sagen.

Der er under sagen blandt andet dokumenteret personundersøgelse af 18. november 2015 vedrørende F2 , hvoraf blandt andet fremgår:

" ...

KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 18-11-2015, kl. 15:30 af F2 , cpr.nr. fandtes en efter det oplyste 13-årig pige med alderssvarende udseende. Undersøgte var livlig og let motorisk urolig, men medvirkede villigt til undersøgelsen.

Af tegn på vold og følger deraf påvist talrige ar i ansigtet og på krop og lemmer (1-28).

Enkelte af arrene havde karakter af såkaldt pattern injury, som det kan ses efter stump vold, hvor det anvendte redskab efterlader karakteristisk mønstrelæsion på huden. Dette var tilfældet for læsion 13 på ryggen samt læsion 25 og 28 på henholdsvis højre og venstre lår.

Disse ar var muligt opstået ved moderat stump vold, meget vel med slag med en genstand, eksempelvis et bælte.

Det skal bemærkes, at en sådan genstand muligt vil kunne identificeres, så-

fremt genstanden kan fremskaffes.

Læsion 2 i panden fremstod med karakteristika som det kan ses efter syning af en læsion, hvorfor arret meget vel kunne være opstået som af undersøgte oplyst.

Læsion 8 på halsen bestod dels af hudafskrabninger, dels af mulig ardannelse. Læsionen indeholdte således både forandringer såvel af nyere som af ældre dato. Angående opståelsesmåden, så kan hudafskrabningerne meget vel være opstået ved let stump vold, meget vel som af undersøgte oplyst ved kontinuerlig friktion mellem huden og tekstil, eksempelvis et tørklæde. Den mulige ardannelse kan muligt stamme fra brug af hovedtørklæde om end eventuel anden omsnøring af halsen ikke kan udelukkes.

Læsion 20 på venstre overarm fremtrådte med karakteristika som det kan ses ved bidmærker.

Der sås adskillige runde ar som det kan ses efter skoldkopper (3, 7, 9-12, 15-17, 19 og 24), om end anden opståelsesmåde ikke kan udelukkes.

De øvrige ar fremtrådte ukarakteristiske, hvorfor det er vanskeligt at udtale sig nærmere om deres opståelsesmåde.

Samlet set må konkluderes, at der ved undersøgelsen påvistes ar, som i antal og udbredelse klart overstiger hvad man kan forvente i den pågældende alder.

Det skal anføres, at det ved vurdering af ar er vanskeligere at afgøre opståelsesmåde og -tidspunkt end det er ved friske læsioner. På trods heraf må det på baggrund af de ved undersøgelsen påviste ar, herunder navnlig læsionerne med såkaldt pattern injury, vurderes, at undersøgte meget vel har været udsat for vold.

Af tegn på vold i øvrigt påvistes en underhudsblødning på ryggen (29) og brandsår på venstre underarm (30). Disse læsioner var af nyere dato. Læsion 29 opstået ved let stump vold, læsion ved varmepåvirkning af huden..."

Der er endvidere under sagen blandt andet dokumenteret personundersøgelse af 18. november 2015 vedrørende F1, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 18-11-2015 kl. 16:15 af F1, cpr.nr. fandtes en efter det oplyste 11-årig dreng med alderssvarende udseende. Undersøgte medvirkede villigt ved undersøgelsen om end han var noget motorisk urolig.

Af tegn på vold og følger deraf påvistes talrige ar i ansigtet og på krop og lemmer (1-22).

Et enkelt af arrene (læsion 10 på højre side af kropsvæggen) havde karakter af såkaldt pattern injury, som det kan ses efter stump vold, hvor det anvendte redskab efterlader karakteristisk mønsterlæsion på huden. Dette ar var muligt opstået ved moderat vold, meget vel med slag men en genstand, eksempelvis den sammenfoldede ende af en ledning.

Det skal bemærkes, at en sådan genstand muligt vil kunne identificeres, så fremt genstanden kan fremskaffes.

Læsion 15 på venstre overarm fremtrådte med muligt karakteristika som det kan ses ved bidmærker. Anden opståelsesmåde kan dog ikke udelukkes.

De øvrige ar fremtrådte ukarakteristiske, hvorfor det er vanskeligt at udtale sig nærmere om deres opståelsesmåde.

Samlet set må konkluderes, at der ved undersøgelsen påvistes ar, som i antal og udbredelse klart overstiger hvad man kan forvente i den pågældende alder.

Det skal anføres, at det ved vurdering af ar er vanskeligere at afgøre opståelsesmåde og -tidspunkt end det er ved friske læsioner. På trods heraf må det på baggrund af de ved undersøgelsen påviste ar, herunder navnlig læsionen med såkaldt pattern injury, vurderes, at undersøgte meget vel har været udsat for vold..."

Personlige oplysninger.

Der er under sagen dokumenteret Udlændingestyrelsens udtalelse af 29. april 2016 vedrørende T1, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

Opholdsgrundlag og længde

T1 indrejste i Danmark den 28. november 1990, hvor han søgte asyl. Den pågældende blev den 14. juni 1991 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2 indtil den 28. november 1995. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 28. november 1995 meddelt tidsbegrænset.

Længden af T1's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 14. juni 1991, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T1 kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 18. december 2015.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

- T1 har boet i Danmark i 23 år
- T1 har ikke længere tilknytning til Somalia
- T1 har ikke tilknytning til andre lande end Danmark
- T1 har sin tidligere ægtefælle og sine fem børn i Danmark
- T1 har været skilt fra sin ægtefælle i 6-7 år
- T1's børn er født og opvokset i Danmark og har ikke tilknytning til andre lande
- T1 har været i praktik og i gang med at tage erhvervskørekort....."

Der er endvidere dokumenteret Udlændingestyrelsens udtalelse af 29. april 2016 vedrørende T2, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

Opholdsgrundlag og længde

Den 7. marts 1997 søgte T2 via konsulatet i Taiz om opholdstilladelse under henvisning til sin herboende ægtefælle. T2 fik den 20. maj 1997 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 indtil den 15. juni 1998. Denne tilladelse er senest den 27. juli 2000 meddelt tidsubegrænset.

Den 24. juni 1997 blev pågældende tilmeldt folkeregisteret.

Længden af T2's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 24. juni 1997, hvor pågældende blev tilmeldt folkeregisteret, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1, og T2 har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 18 år og 8 måneder, jf. udlændingelovens § 27.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T2 kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 15. de-

cember 2015.

- T2 er født i Somalia, men er vokset op i Yemen
 - T2 har dobbelt statsborgerskab i Somalia og Yemen
 - T2's forældre bor i Yemen og Holland
 - T2's søskende bor i Sverige, England, Frankrig og Holland
-
- T2 kom til Danmark i 1997
 - T2 sine fem børn i Danmark
 - T2 besøgte sin syge mor i Yemen i 2012, men har i øvrigt ingen tilknytning til Yemen
 - T2 har ingen tilknytning til Somalia
 - T2 har bestået sprogscole og har været i praktik som handicaphjælper
 - T2 har ingen uddannelse og har aldrig været i arbejde....."

Tiltalte T1 er tidligere straffet, senest

ved Retten på Frederiksbergs dom af 6. juli 2015 med betinget fængsel i 30 dage og en bøde på 8.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 3, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., § 117, stk. 3, jf. § 54, stk. 1, 1. pkt. og § 53, stk. 1 og bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, liste A, nr. 1. Vilkår om 40 timers samfundstjeneste indenfor en længstetid på 4 måneder. Prøvetid i 1 år. Domfældte er indberettet for vilkårsovertrædelse, modtaget i retten den 28. september 2015. Ingen samfundstjenestetimer er afviklet.

Tiltalte T2 er ikke tidligere straffet.

De tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 19. november 2015 til den 18. januar 2016.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Skyldsspørgsmålet

forhold 1

Der er under sagen afspillet videoafhøringer af F1 og F2 . Forklaringerne fremstår troværdige og understøttes af personundersøgelseserklæringerne samt den af vidnet V2 afgivne forklaring.

Retten finder på denne baggrund det bevist, at tiltalte T1

- igennem hele perioden fra i hvert fald 2010 til 2015 på de i anklageskriftet

angivne adresser har slået F1 . herunder med bælder (både under anvendelse af enden med spænde og uden spænde) og ledninger til mobiltelefonopladere på kroppen og i ansigtet. og

- at tiltalte T1 i den tidlige del af perioden også slog F2 .

Retten finder det endvidere beqvst, at tiltalte T2 igennem hele perioden fra i hvert fald 2010 til 2015 på de i anklageskriftet angivne adresser

- flere gange om ugen har slået F2 og F1 . herunder nevet F2 og slået F1 med knyttet hånd og tildelt begge børnene lussinger og slået dem med ledninger til mobiltelefonopladere og bælder (både under anvendelse af enden med spænde og uden spænde). og i september eller oktober 2015 slået F1 med en ledning til en mobiltelefonoplader på maven,

- flere gange har taget kvælertag på F2 . så hun fik vejtrækningsbesvær.

- på et tidspunkt strammede en mobiltelefonledning om halsen på F1 , indtil ledningen knækkede,

- den 20. juni 2014 kastede en sparegris mod F2's hoved, så hun fik et ar over venstre øjenbryn,

- på et tidspunkt satte sig overskrævs på F2 og tog kvælertag på hende og holdt en dyne fast over hendes ansigt, så vejtrækningen blev besværet, indtil medtiltalte T1 afbrød hende,

- omkring september eller oktober 2015 slog F2 på armen med den flade side af en kniv, så det begyndte at bløde,

- på et tidspunkt slog F1 med den flade side af en kniv på lårene,

- på et tidspunkt kastede en stol efter F1 ,

- på et tidspunkt bed F2 i venstre arm,

- på et tidspunkt bandt F1 fast til en sengestolpe på en køjeseng med en snor om halsen, hvor han var bundet fast i opretstående stilling i 20-30 minutter, hvor han havde vejtrækningsbesvær,

- sagde til F1 , at han skulle holde vejret, og at hun ellers ville slå ham, og

- flere gange prikkede F1 på armen eller låret med en stor kniv, så det begyndte at bløde.

Retten har ikke fundet det med den til domfældelse nødvendige sikkerhed bevist, at det begyndte at bløde, da tiltalte T2 i september eller oktober 2015 slog F1 med en ledning til en mobiloplader.

De tiltalte har forklaret, at de ikke bor sammen. De har været skilt siden 2006. Det kan efter bevisførelsen ikke lægges til grund, at de tiltalte har overværet hinandens voldsudøvelse, bortset fra i de tilfælde, hvor børnene har forklaret, at tiltalte T1 netop greb ind over for tiltalte T2's voldsudøvelse mod dem. Herefter finder retten ikke, at de tiltalte kan dømmes for i forening eller efter fælles forståelse at have udøvet den samlede vold.

De tiltalte findes herefter alene skyldige for den vold, der er udøvet af dem hver især.

For så vidt angår tiltalte T1 finder retten ikke tilstrækkeligt grundlag for at henføre volden under straffelovens § 245, stk. 1. Den af denne tiltalte udøvede vold henføres herefter under straffelovens § 244, og i det beviste omfang dømmes tiltalte T1 herefter for overtrædelse af straffelovens § 244.

For så vidt angår tiltalte T2 finder retten, at den af denne tiltalte udøvede vold i den lange periode har fundet sted så kontinuerligt, at volden samlet set har karakter af mishandling, hvorfor volden henføres under straffelovens § 245, stk. 1. Denne tiltalte dømmes herefter i det beviste omfang for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og § 260, stk. 1, nr. 1.

forhold 2

På baggrund af den af tiltalte T2 afgivne forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at de tiltalte er skyldige i overensstemmelse med tiltalen.

Straffastsættelsen

For så vidt angår tiltalte T1 er forhold 1 til dels begået forud for den betingede dom af 6. juli 2015, til dels i prøvetiden for den betingede dom. Forhold 2 er endvidere begået i prøvetiden for den betingede dom. Straffen fastsættes herefter i medfør af straffelovens § 61, stk. 1, og stk. 2, som en fællesstraf. Fællesstraffen efter § 61, stk. 1, omfatter tillige de ved dommen af 6. juli 2015 påkendte lovovertrædelser.

Fællesstraffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 244 og lov om social service § 156, jf. § 58 stk. 1, nr. 1 og 2, jf. § 75. De sanktioner, der i øvrigt fremgår af dommen af 6. juli 2015, ændres ikke.

Retten har ikke fundet grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget.

For så vidt angår tiltalte T2 fastsættes straffen til fængsel i 8 mæne-

der, jf. straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, nr. 1 samt lov om social service § 156, jf. § 58 stk. 1, nr. 1 og 2, jf. § 75.

Retten har ikke fundet grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget.

Udvisningsspørgsmålet

Da retten finder, at der ikke er grundlag for at udvise de tiltalte, fordi dette efter de foreliggende oplysninger vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. EMRK artikel 8, udvises de tiltalte betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Erstatning

Med hensyn til påstanden om godtgørelse finder retsformanden ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tilkende de forurettede godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, eller stk. 3, eller for at tilkende de forurettede godtgørelse for svie og smerte.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med en fællesstraf på fængsel i 4 måneder.

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 8 måneder.

De tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, dog således, at de hver især skal betale honoraret til deres respektive forsvarere.

Eva Hammerum
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Retten på Frederiksberg, den 9. juni 2016

Maria Liva Hansen
Kontorfuldmægtig